

MELISSA KRIJGSMAN

Aanstormend talent in witvisland

Melissa Krijgsman is een rijzende ster in de Nederlandse wedstrijdvisserij. Ze vertegenwoordigde ons land op het WK Zoetwatervissen voor dames in Friesland, en wist daar met haar teamgenoten een zeer verdienstelijke bronzen plak te veroveren. Aan de oevers van een van haar thuiswateren, het Noord-Hollands Kanaal bij Akersloot, maken we nader kennis met Melissa.

TEKST GERT-JAN BUIJS FOTOGRAFIE MILAN RINCK

In het wereldje van het wedstrijdvisseren geldt de 18-jarige Melissa Krijgsman als een aanstormend talent, maar daarbuiten is ze relatief onbekend. Dat ze in augustus op het WK samen met haar teamgenoten Anja Groot, Ingeborg Audenaerd, Wanda de

Schouwer, Loraine Vermeulen, Kaylee Goedhardt en Chantal Mensink beslag legde op de derde plek; het kan je zomaar even zijn ontgaan. Aan het Noord-Hollands Kanaal zal ze deze koude zaterdag gewild en ongewild herinneringen ophalen aan het WK. Ondertussen zal ze zowel met de vaste

Voor deze reportage is het Noord-Hollands Kanaal bij Akersloot het decor.

stok als met de feederhengel proberen wat vis te vangen, in water waarvan de meeste bewoners inmiddels wel in de winterstand staan.

HELLINGPROEF

De afgelopen week heeft het 's nachts flink gevoren, maar overdag is het net warm genoeg om op stevige winterse buien getrakteerd te worden. Aardedonkere hoosbuien en wilde wolkenluchten wisselen elkaar af. In het gelige najaarslicht zit Melissa op haar zorgvuldig afgestelde plateaukje. Dat laatste is geen overbodige luxe, want de kanaaloevers bestaan hier uit een schuine betonhelling, een horizontale drempel van een halve meter en dan staat er meteen een paar meter water. Doe je wat

fout, dan is het plons. Zorgvuldig peilt Melissa de stek uit. "Les 1 in het wedstrijdvisseren is dat je weet waar je zit te vissen. Samen met mijn vader heb ik voor een diepe stek gekozen op 3,5 meter. De vis wordt inmiddels trager."

SNAVELS

Haar vader, Peter Krijgsman, is ook geen onbekende in de wedstrijdwereld. Hij viste jarenlang ook Topcompetitie, maar is daar wegens rugklachten mee gestopt. Vandaag fungeert hij als chauffeur, (mental) coach en verleent hij hand- en spandiensten. Terwijl Melissa zich vooralsnog op de vaste stok concentreert, bereidt Krijgsman senior aan de overkant van het kanaal een stek voor. Het geplons van de

feederkorven met voer trekt de aandacht van een groepje waterbewoners – zij het dat deze zich óp de waterspiegel bevinden, getooid zijn met een witte snavel, zwarte veren en goed kunnen duiken. Pa Krijgsman laat zich echter niet van de wijs brengen door een paar meerkoeten en blijft stoïcijns inwerpen.

OP JONGE LEEFTIJD

Dat Melissa de fijne kneepjes van haar vader heeft geleerd, steken vader en dochter niet onder stoelen of banken. "Het is begonnen zoals alle kinderen beginnen met vissen", zegt Melissa. "Ik zal een jaar of zes zijn geweest dat ik op een mooie zomeravond een lijntje uitgooide in de slootjes in de buurt. Daarna ben ik al snel lid geworden van de jeugdvereniging bij

ons in Heerhugowaard. Daar ben ik begonnen met wedstrijden vissen. Van daaruit is het steeds serieuzer en groter geworden, tot uiteindelijk het WK Dames aan toe. Bij de jeugd was ik wel zo'n beetje uitgeleerd en vond ik het ook niet leuk meer. Vandaar dat ik Topcompetitie ben gaan vissen." Met haar 18 jaar was ze ook de jongste van het WK-team van Sportvisserij Nederland.

ONTSPANNING

Maar wat vindt ze nou eigenlijk zo leuk aan vissen? "Dat is simpel: ontspanning, even helemaal nergens meer aan denken." Als je in je vrije tijd aan het water zit geloven we dat wel, maar hoe kun je ontspannen vissen als er bijvoorbeeld een wereldtitel op het spel staat? "Dan kan ik nog altijd de

Melissa: "Die twee geloste brasems tijdens het WK Dames, ik ben er nog steeds goed ziek van."

drukte en het gedoe op school achter me laten. Me helemaal focussen op dat ene doel. Het zou toch wel wat zijn, een wereldtitel op je naam hebben staan", mijmert ze. "Mijn

vriend en vriendinnen vinden het ook helemaal niet raar dat ik veel vis. Als ze horen dat je bij de wereldtop zit, hebben ze toch mooi een vriendin die dat maar even doet."

EERST MADEN

Het is vanwege het voortdurend langsrazende verkeer soms amper mogelijk om elkaar te verstaan. Zeker als je met iemand praat wiens priemende blik doorlopend is gefocust op een klein zwart puntje op 13,5 meter afstand. Om haar verhaal te kunnen vertellen, moet Melissa toch af en toe het hoofd naar achteren wenden. Desondanks blijft ze zeer scherp, zo ondervindt de eerste blankvoorn die van het trio maden op de haak snoept. "Ik begin altijd met maden. Die zitten al in het voer dat ik op de stek heb gebracht, dus de kans is groot dat de vissen ze al zijn tegengekomen. Als de beet uitblijft, kan ik altijd nog van aas veranderen."

weest. In mijn pols had ik een geïrriteerde pees. Daar had ik tijdens het WK ook al last van, maar je snapt dat ik er toen niet aan toe wilde geven. Na het WK ben ik ermee naar de huisarts gegaan en die zei wat ik eigenlijk al wist: overbelast." Melissa heeft weer eens achterom gekeken en volgens vader Krijgsman een aanbeetje gemist. "Niet de hele tijd gaan zitten omkijken", maant hij haar tot scherpte. Het is vast niet de eerste keer dat ze het hoort. Ze reageert niet en vist onverstoort verder.

TOT OP DE BODEM

Het Noord-Hollands Kanaal is een overwegend diep water dat zowel door de beroeps- als pleziervaart – vooral op mooie dagen – behoorlijk intensief wordt gebruikt. De vangsten kunnen hier volgens vader en dochter Krijgsman erg variëren. "Je kunt met je neus in de boter vallen en vangsten van tientallen kilo's doen. Maar na

NIET OMKIJKEN

Voor Melissa is het vandaag de eerste keer in een aantal maanden dat ze weer eens vist. "Vanwege een blessure ben ik er een tijdje uit ge-

FEEDERTECHNIEKEN

Nederland staat bekend om de feedervisserij. Internationaal behoort Nederland tot de wereldtop, als het om feederwedstrijden gaat. Het is de reden dat Melissa ook deze techniek sinds twee jaar heeft opgepakt.

1 Vaak, maar weinig voeren is het motto.

2 De korf gaat strak tegen de overkant aan.

3 Hogeschool wedstrijdvisseren is ook opperste concentratie.

4 En bingo: de eerste platte van de overkant dient zich aan.

Melissa's tuigjes zijn tot in de puntjes verzorgd.

In het relatief troebele kanaal maakt de kleur voer volgens Melissa weinig uit.

Ook aan de innerlijke mens wordt gedacht.

een paar nachtvorsten is het hier meestal niet zo goed vissen", zegt Melissa. "Gezien de koude omstandigheden heb ik mijn tuijge zo uitgepeild dat de made altijd op de bodem ligt." Af en toe laat ze het zaakje wat vieren, zodat het aas net iets over de bodem sleept en er wat beweging in de aasaanbieding komt.

TIMING

Inmiddels heeft de blondine nog wat blankvoorns en ook een paar posjes het net in gedirigeerd. "Met dit weer duurt het altijd langer voordat de brasem er is", merkt vader Krijgsman op. Terwijl hij het zegt, mist Melissa een beet. "Wel opletten, hè?", berispt pa zijn dochter. "Ze slaat in vergelijking met andere meiden overigens heel weinig mis. Timing is een hele belangrijke kwaliteit." Melissa vist onverstoorbaar verder en haakt even later een vette brasem. Dit is zo'n vis die het verschil kan maken op dagen dat het allemaal niet zo wil lopen. Het verschil tussen eremetaal en een anonieme vermelding in de achterhoede.

NIET IN DE HAAK

Het elastiek wordt een dikke meter uit de top getrokken.

Reikhalzend wordt uitgezien naar die grauwgrijs opdoemende flank van een forse platte. En dan schiet de vis los! Melissa inspecteert het laatste eindje en moet ongevraagd een van dieptepunten van haar WK herbeleven. "De haak eraf, net als op

het WK!" Voor wie het gemist heeft: op de eerste wedstrijd-dag verspeelde Melissa twee brasems, onder meer doordat ze op onverklaarbare wijze de haak verloor. Ze is er nog altijd helemaal ziek van. "Dat waren hele dure missers. Daar had ik mee bij de eerste drie kunnen komen." Nu moest ze een dikke nul noteren.

FEEDERPRAAT

Aan de overkant is de familie meerkoet nog steeds bezig de feederstek te ruïneren. "Nou gaan we zeker beet krijgen", zegt Peter Krijgsman half gekscherend. Hij werpt de feederhengel op de stek om te zien of de platten toevallig ook al gearriveerd zijn. Het feederen heeft Melissa sinds twee jaar ook opgepakt. Als vertegenwoordigster van de Nederlandse eer moet je immers allround zijn, al heeft ze wel een lichte voorkeur voor de vaste stok. "Bij mixed wedstrijden zet ik ze het liefst allebei in. Dan kun je mooi afwisselen, want met de vaste hengel vissen wordt na een paar uur wel zwaar. Bij de feederhengel heb je dat minder. Daarnaast wil ik me ook nog specialiseren in het matchvissen. Daar ben ik nu al mee bezig."

VAAK EN WEINIG

Intussen zorgt Melissa ervoor dat ze haar voerplek actief houdt. "Dus vaak, maar weinig bijvoeren. Krijg je veel beet, dan kun je meer aas brengen." Aangezien ze in relatief diep water vist, maakt het volgens Melissa niet zo veel uit of het voer donker of licht van kleur is. Haar ideale wintervoer bestaat uit lichte kost: brood, beschuit, koekjesmeel en wat zoetheid. "Ook belangrijk is dat je de made altijd aan de haak prikt door het velletje bij 'de oogjes'. Op die manier blijven ze onder water aan de haak ook nog lang bewegen." Dat doen ze ook in de bakjes die door de regen nat zijn geworden. Het vocht geeft de maden precies genoeg houvast om over de rand van het plastic te kruipen, zodat er een ware exodus van maden ontstaat.

NIET TE VOORZICHTIG

Vader Krijgsman haakt aan de overkant de eerste brasem – en nog een hele dikke ook. Het toont aan dat de stek rijp is en dat de brasems zich niet zo veel aantrekken van de meerkoeten die nog steeds naar het voer duiken. Als Melissa de feederhengel ter hand neemt, is aan haar werptechniek te zien dat ze de afgelopen twee jaar veel heeft geoefend. Het korfje voer speert in een rechte lijn richting een boom aan de overkant en zinkt aan een strakke lijn vlak voor de oever af – een kwestie van de lijn op

de juiste afstand clippen. "Ze is een goede werper", aldus haar vader. "Toen ze het onder de knie moest krijgen, zei ik dat ze harder moest werpen. Vervolgens brak ze de hengel. Dan weet je dat het wel goed komt."

GELUK AFDWINGEN?

Vader Krijgsman heeft nog een belangrijke wintertip als het om voer gaat: zorg dat je zelf ook wat te eten hebt. Dus vertrekt hij om even verderop een paar burgertjes te scoren. Melissa beaast de haak met een worm om wat selectiever op brasem te mikken. "Zul je zien dat ik nu wat vang. Dat gebeurt altijd als hij even weg is. Kijkt hij bij wedstrijden even bij de andere meiden, dan vang ik vis. Alsof hij het geluk zo afdwingt." Vandaag is het niet anders. Er volgen een paar ferme tikken op de top en Melissa haakt een flinke brasem. "Toch weer die worm." Als Krijgsman senior ietsje later hamburgers staat uit te delen en van de brasem hoort, kijkt hij eventjes alsof hij het maar half gelooft. Hij zegt echter niks. Dit heeft hij al vaker meegemaakt. En het klopt altijd.

Melissa Krijgsman. Onthoud die naam. Daar gaan we nog meer van horen!

